

637 1. Beh. af Lovf. om det offentlige Fattigvæsen. 638

ledes, men netop paa Grund af, at jeg tror, at det er det samme, holder jeg paa Fødestedet, thi det lader sig ikke benegte, at Grunden til Fattigdom, for saa vidt som den beror paa Udskielse, er en Frucht af den Sed, der faas i Ungdommen, og det forekommer mig derfor, at der er Opfordring for Fødestommunen til med større Omhu at tage sig af Ungdommen, naar den veed, at Feil og Forsømmelser til Slutningen dog falde paa den. Jeg har desuden ogsaa den Tro, at man ved at vælge Fødestedet opnaar at foredele Fattigbyrden noget ligeligere over det Hele, end Tilfældet er nu, og vel skal jeg erkjende med den ærede første Læser (Nimestad), at der kan være enkelte Kommuner, som ville blive stærkt bebyrdede, naar man vælger Fødestedet, men det ærede Medlem vil ogsaa have set, at det tildels er af denne Grund, at der i Lovgivningens øvrige Bestemmelser, navnlig hvad angaar Landkommunerne, er rakt en villig og hjælpsom Haand til de Kommuner, som maatte blive bebyrdede i en særlig Grad. Jeg kommer herved ind paa et Spørgsmaal, som man ikke kan slyde til Side, naar Læsen er om Fattigforsørgelse, og som i en væsentlig Grad betinger de uheldige Følger, som hidtil have aabenbaret sig i vor Fattiglovgivning; det er Spørgsmaalet om de meget smaa Forsørgelsestredse. Man kan ikke godt undvære den lokale Bestyrelse paa Grund af dens Kjendskab og Come til at kunne administrere den Slags Ting; men det lader sig paa den anden Side ikke negte, at der ved at fastholde disse smaa Kredse ofte kan falde uforholdsmæssig store Byrder paa en enkelt lille Kreds, medens de Kredse, der ligge ved Siden af, ere ganske anderledes stillede. Jeg bor f. Ex. selv paa et Sted, hvor et mindre Sogn, nemlig det, hvori jeg bor, er overordentlig stærkt belæsset med Fattige, medens et Sogn, som støder lige op til min Mark, er saa heldig stillet, at det for 20 Aar siden ikke havde en eneste Fattig. Dette er Noget, som ikke kan forandres, undtagen derved, at man søger at indføre en helt forandret Kommuneinddeling — hvad der neppe er stor Sandsynlighed for at sætte igjennem — eller ogsaa derved, at man — om jeg saa maa sige — søger at tvære de betydeligste af de Byrder, som falde under en Fattigunderstøttelse, ud paa et større Distrikt end det enkelte Sogn, og det er en saadan Bestræbelse, som umiskjendelig er tilstede i ikke saa Paragrafer i dette Lovforslag. Jeg erkjender, at det mere eller mindre er Gjenstand for et Skjøn, om man vil vælge ti eller fem Aar; men jeg vil sige, at

mit Skjøn fører mig til at vælge ti Aar, hvilket ogsaa — som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds bemærkede — er i fuld Overensstemmelse med hele Udviklingen i vor Fattiglovgivning, hvor man uden Tvivl begyndte med den blotte Tilstedeværelse i Kommunen, saa længe som Fattigforsørgelsen saa at sige var bygget paa Frivillighed, medens man efterhaanden, som den antog saa store Dimensioner, at det var nødvendigt at indbefomme dens Krav ved tvungne Bidrag, kom ind paa at sætte Betingelser for dette Ophold. Man satte da først Opholdet til tre Aar og senere til fem Aar, og jeg tror, at en Del af de Anker, som nu lyde over den nuværende Fattigtillstand, ville lempes, naar man gaar over til at tage ti Aar i Stedet for fem Aar. Der er et Spørgsmaal vedrørende § 26, som jeg har bemærket er Gjenstand for forskellige Fortolkninger, idet navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (K. Pedersen) mente, at de Bidrag, hvorom der var Spørgsmaal der, ikke vare Gjenstand for Refusion. Dette er en Feiltagelse. De ere ikke Gjenstand for Refusion af den ene Kommune overfor den anden, men de ere ikke undtagne fra at kunne fordres refunderede af de Personer, som have modtaget den. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev) gjorde forskellige Bemærkninger med Hensyn til Kapitel III, navnlig med Hensyn til Fattighuse og Fattiggaarde, Arbejdsanstalter og Tvangsarbejdsanstalter, idet han mente, at det vilde være rigtigere at kombinere Arbejdsanstalter med Tvangsarbejdsanstalter i Stedet for med almindelige Forsørgelsesanstalter. Det staar i vedkommende Fattigbestyrelses Magt at gjøre dette, om den vil, men det forekommer mig, at Arbejdsanstalter have Mere tilfælles med almindelige Forsørgelsesanstalter end med Tvangsarbejdsanstalter. Lad mig her i Anledning af en Bemærkning, som er fremkommen om, at der kunde være den, som vilde foretrække Tvangsarbejdsanstalten for Vand og Brød, sige, at er en Tvangsarbejdsanstalt saaledes, som den skal være, saa har jeg i det Mindste aldrig truffet paa Noget, som ønskede at komme der mere, end han blev tvungen dertil. Med Hensyn til § 34, har det samme ærede Medlem ønsket, at Amtsraadet maatte være fritaget for Tilsynet med Fattigvæsenet. Ja, mine Herrer, Tilstanden er jo nu saaledes, at Tilsynet med Fattigvæsenet paa-hviler Dørigheden, og det er en Indrømmelse overfor den kommunale Selvstændighed, at man her er kommen ind paa at lade det gaa over paa